

ДІЛО

Виходить щодня рано
крім понедіків.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 18., П. пов.

Котло пошт. шадн. 26.726.

Адреса теле: „Діло—Львів“.

Число телефону 565.

Рукописи
редакції не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро Угорщині:
місячно 3.60 К.
квартально 10 — „
піврічно 20 — „
щорічно 40 — „
у Львові (без доставки):
місячно 3 — К.
квартально 9 — „
піврічно 18 — „
щорічно 36 — „
в Німеччині:
піврічно 20 — М.
щорічно 40 — „
За зміну адреси
платять ся 50 г.

Ціна оголошень:

Строчка першого оголошення
до 4 жовт. 60 с., з кожного
з 4 м. знижується 1/20, серед
нікіль части строчок по кілька
кварт. 2 К. Повторення 2 К. Склади
квартала другою подією. Оголо-
шення на суботу і неділю подвійно.

Цей лист оголошений на особне
увагом.

Оплата праці варту
у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Видас: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

За західні границі України.

Холмщина, Підляше, Волинь і Галичина.

Львів 26. грудня 1917.

Наш львівський дописувач про справи зах. України (Ф. К.) подав у вчорашнім числі „Діло“ за петроградською газетою вістку про протест Української Центральної Ради проти прилучення яких небудь українських земель до Польщі. Маючи нині повний текст того протесту, передаємо його нашим читачам.

На засіданню Млої Ради, відбутім під проводом проф. Грушевського, одностайно прийнято огля революцію:

„Познайомивши ся з протестом українсько-го парламентарного клубу в Австрії проти наміру прилучити Холмщину, Підляше і заняту часть Волині, в котрих більшість людности становлять Українці, до Королівства Польського, — проти дальшого удержування українських областей Галичини в однім польським звязку конституційнім на підставі більших чи менших прав автономічних, — і взажачучи зі своєї сторони такий намір за замах насили на право самоопрачнення української людности, яка заселює названі області, — Українська Центральна Рада поста новляє:

1. Приняти недопустимим примусове відділене від української народної республіки занятих осередним державами частин Холмщини, Підляша і Волині.

2. Звернути увагу міжнародної демократії на рішучий протест zorganizованої української демократії Галичини в Буковині проти наміру рішати про долю названих областей проти волі людности.

3. Подбати, щоб людність австрійської України мала змогу вільно висловити свою

волю в справі свого дальшого політичного існування.

4. Поручити виконане сеї постанови Генеральному Секретаріатови України.

Посол Української Республіки в Парижі

Львів, 26. грудня 1917.

В делеші із Стокгольму з дати 22. с. м. дописує „N. Fr. Presse“:

Французьке правительство іменувало полковника Демі (Demis) своїм послом на Україні в осядком в Києві. Українське правительство вислало свого дипломатичного заступника до Парижа.

Брак відомостей про українсько-великоруський конфлікт.

Львів, 26. грудня 1917.

Про дальший розвиток подій в області конфлікту між українським і петроградським правительствам до сеї хвили, коли се віддаємо до друку, не маємо ніяких певних відомостей — ні з петроградської большевицької агенції, ні від наших кореспондентів в над кордоном. З огляду на те тільки в найбільшій резервою висуємо тут донесене стокгольмського кореспондента „Lokaltanzeiger“ про те, що треба надіятись мирної полагоди спору на тій основі, що У. Ц. Р. — мовляв — уступає від свого пераісного „визову“ (sic!), що большевики ще раз „потвердять“ (і) українські права до самостійности, таї що Рада „оконечно зречець ся своєю го пераісного наміру грати провідну ролю в Росії...“

Надзвичайний Народний З'їзд.

Львів, 26. грудня 1917.

Вчера (25. с. м.) створено о год. 10 рано в сали тов. „Укр. Бесіда“ у Львові Надзвичайний Народний Зїзд при участі по-ад 150 відпоручників організацій і членів Ширшого Народного Комітету з інтелігенції, селянства і міщанства з цілої східної Галичини. З парламентарних послів взяли участь в нарадах і віцепрезидент палати послів Юліян Романчук, президент Укр. Парл. Репрезентації д-р Євген Петрушевич і д-р Євген Левницький, д-р Кость Левницький, Лев Левницький, Володимир Сінгалевич, д-р Льотин Цегельський, д-р Володимир Бічунський, Вячеслав Будзиновський, д-р Сидір Голубович, о Степан Омишівнич, д-р Олександр Колесса, Михайло Петрицький, — з буащих соймових послів: Іван Киселюк, Теофіл Кормош, д-р Іван Куровець, д-р Роман Перфенький, Теодор Рожанковський, олар Скварко і як гості д-р Михайло Коопель.

Зїзд отворив голова Народного Комітету д-р Кость Левницький, питаючи вбраних, а зокрема наших народних діячів, членів Тіснійшого зглядно Ширшого Народного Комітету, котрих за їх громадянську діяльність царські власти звезли до Росії, а котрі тепер вернули, а іменно: д-ра Данила Стахуру адвоката з Самбора, о шамбелана д-ра Степана Юрика з Золочева, д-ра Антона Гарасимовича зі Стрия, надрадника Романа Сосновського, бурмістра з Галичин Андрія Балтаровича і директора Денида Роговського зі Зборова, що присутні приїздили грімкими оплесками. Озаявляю пам'ять померших членів Тіснійшого зглядно Ширшого На-

родного Комітету, що померли або полягли від послідного Народного Зїзду в грудні 1913 р. В тім часі померли: основатель нашої партії і найвишачнійший український поет і громадянський діяч д-р Іван Франко, наш політичний провідник посол д-р Євген Олесницький і члени Ширшого Народного Комітету і наші організатори: Абрагамоносий Стеняк, міщанин в Мухоминцях пов. Тернопіль, о Білезич Теодор, декан в Буську пов. Камінька струм, Берник Андрій, селянин в Лисичках пов. Стрий, Данилович Євген, професор в Коломиї, Колыдзій Євген, судія в Долині, д-р Кощ Корнило, лікар в Круженичах пов. Мостицька, о Ловорішак Мирон, парох в Озердові пов. Сокаль, Липинський Петро, адвокат в Сокалі, д-р Озаркевич Євген, лікар у Львові, Рожанковський Богдан, кача, аяз, у Львові, Савицький Іван, студ. Фіа, у Львові, о Федусевич Юліян, професор у Львові, о Лосот Філіс Ісаїф, парох в Скнилові пов. Львів, Шувалів Володимир, професор у Львові і о Ярема Теодор, декан в Бодехові; в російській неволі померли: Кость Пачківський, директор Кр. Союзу Клементового у Львові та о д-р Яремко Теодор, віцекректор дух семінарія у Львові; на полі бою погибли героїською смертю: д-р Левцький Овелян, адвокат з Долини і д-р Лопатинський Лев, адвокат з Количинць. Пам'ять їх вшанували присутні повстанем в місьць.

Озаявля на предложене президії Народного Комітету покликано до проваду в зїзді: д-ра Володимира Охримовича, о шамбелана д-ра Степана Юрика і начальника громади в Небидова пов. Калуш п. Митовича; на секретарів

покликано: директора Захара Скварка, д-ра Альфреда Говиконича і д-ра Степана Барана.

Прийнято дневний порядок: 1) Звіт д-ра Костя Левницького як голови Народного Комітету і звіт д-ра Євгена Петрушевича як голови Укр. Парл. Репрезентації, 2) реферат про поточбу земельних реформ (реф. д-р Ст. Баран) і 3) реферат про відбудову краю (реф. п. Василь Струк).

Провід сбімає о. д-р Юрик і уділяє голосу

д-ра Костяна Левницького.

який виголосив реферат про нашу політику від перевадення соймової виборчої реформи аж до нинішнього часу.

Референт, згадавши, що соймові послы в порозуміню в Народним Комітетом приймили соймову виборчу реформу як конечність, щоби мати підставу до дальшої боротьби за автономію українського народу, — перейшов до останньої делегційної сесії всною 1914 р., на якій українські делегати стали на становищі т. зв. австрійської орієнтації. Се становище було згіане з завною мужів довірч всіх українських партій Галичини, проголошено на вїзд 7. грудня 1912 о. у Львові, котч в приводе балканської війни розв'язав оружий конфлікт між Австро Угорщиною і Росєю.

З вибузом війни проголосили австрійські Українці ту саму орієнтацію, якою речником стала між-партійна організація „Головна Українська Рада“, заложена 1. серпня 1914 р. у Львові.

З війною звязували ми назії, що українські землі будуть визволені зпід російського і польського панованя. Про сі наші домаганя повідомлено правительства в Відні і Берліні, які прийняли їх до здійсненя.

Референт ардставляє далі події, які наступили по занятю Галичини російськими військами. Обговорює переслідуваня цілого нашого народу, якому закинено зраду держави, представляє заходи політичних провідників на еміграції, які йшли в отсих напрямках: інформоване осередних держав про наші змаганя, поборюване згідного закиду зради, поміч нашим виселенцям.

Для веденя української політики в часі війни по довгих підготовчих нарадах уконституувала ся в Відні 5. мая 1915 р. Загальна Українська Рада, в якій були вступлені всі українські партії в Австрії і Союз визволеня України.

По уступленю російської армії зі значної части Східної Галичини Загальна Українська Рада домагала ся від правительства заряджень, які підготували би національно-територіальну автономію українського народу в Австрії, а також заряджень в цілі українізації публичного життя на занятих українських територіях Росії.

Успіх в сій справі означало усуненне намісника Полька Коритовського й іменоване Коларда, який справді старав ся усунути найбільші хибі галицької адміністрації.

Далі треба згадати про офіційну заяву президента міністрів гр. Штірке представникам З. У. Ради (25. VIII і 7. IX. 1915) про намір правительства розв'язати українське питане в Австрії через утвореня українського колонного краю в Австрії.

Замість здійсненя сього наміру наступили акти з 4. падолиста 1917 р.,

На знак протесту застановлено діяльність З. У. Ради, а політичний провід об'їзду на ново zorganizована Українська Парламентарна Репрезентація.

УПР видала маніфест в приводе актів 4. падолиста 1916 р., а на поклик Народного Комітету пішли протести з краю.

Референт переходить до кабінету Кляма скликана парламенту, де УПР, зложила дер-

Пам'ятайте!

402 В 17-7

жовно правне застереження в 30. мая 1917 про державне право українського народу в Австрії.

Обговоривши політику Зайдлера, який стався навязати зносини з УПР., референт переходить до нарад в Берліні в початок падоліста с. р., де рішено влучити Польське Королівство з Галичиною під Габсбургами.

Українською відповіддю на це рішене був протест УПР. в палаті послів і всенародний протест Ширшого Народного Комітету.

Наша відповідь: Під полське пановане не підемо,

як прийшла радісія для нас вість проголошена самостійної української Республіки, УПР. аложила австрійській палаті послів 19. с. ж. недвозначну заяву:

Іменем Української Парляментарної Репрезентації вголосив реферат її голова

д-р Еаген Петрушевнч.

Свій реферат розпочав д-р Петрушевнч скартеризованем політичного положеня в Австрії і Німеччині в другій половині 1916 р. авначив, що годішній президент міністрів гр. Штірк відносив ся все ворожо до наших національних домагань і разом з тодішнім міністром заграничних справ бар. Буряном старав ся перевести в діло старий австрійський план сотвореня польської держави в сполучі з Австрією. Він в автором звісних патентів з 5. падоліста 1916 що мали докінчити ся повеледенем австрійських Українців в відокремленій Галичині зглявно в польській державі. В сути річи пішли слідами Штірка його наслідники голоньо гр. Кляж Мартініц та наслідник Буряна гр. Черніа. Коли плани тих керманців Австрії і Австро-Угорщини не вдали ся, то треба се завдячити зовнішнім подіям, голвно потреби мира в Німеччині і Австро-Угорщині та подіям на російськїм фронті і в самій Росії. Для остягненя мира закинула Німеччина свої знексийні плани російських провінцій і віддала рвеній своїх планів що до Польщі, що не могло не відбити ся на становище Австрії в польській, а посередно і в українській справі. Проголошене української республіки перчеркнуло до певної міри польські плани гр. Черніа в забором українських земель.

Скликане парламенту і утворенє кабінету д-ра Зайдлера не поліщило вправді нашого положеня в Австрії, але дало нам ату в руки проголошувати наші домаганя і хоч до деякої міри перехрещувати заміри наших противників. Маєть ся врахувати, що теперішній президент мі-

що кождий свідомий Українець обезпечув ся на житє в сполучі з VII. воєнною позичкою в

ністрів д-р Зайдлер, відносить ся до нас менше негативно як його попередники, хоч і по нїм не можна сподівати ся, що він зреалізує наші домаганя. Становище Укр. Парл. Репрезентації в загально-національній справі українській — авісне:

З горн обговорав д-р Петрушевнч подрїбно всі заходи Укр. Парл. Репрезентації в бїжучих справах: відбудови краю, допущеня нас до політичної адміністрації, в області шкільництва і інших дрібніших справ воєнної господарки, що так доскують нашому народови.

Раніші наради закїнчено о год. 1 в пол. вибором комісії для виготовленя політичних револуцій.

Проти прилученя Волині і Холмщини до Польщі.

Відень, 23. грудня 1917.

Союз визволеня України оголошує такий комунікат:

Часописи доносять, що перед кількома днями була на посуханю у австро-угорського міністра заграничних справ д-ра Черніа польська депутація з Волині і предлужала йому змаганя волинської людности до сполученя з Польщею.

Се вже не перший раз польські кольтоністи Волині ошукують політичні сфери осередних держав мнїмими змаганями людности Волині до злученя з Польщею.

Союз визволеня України уважає своїм обовязком віднести рішучий протест проти видаваня бажань кількох польських панів і ксьондзів, підсунутих в Кракюва і Варшави, за бажанє людности Волині, яка боа огляду на національність і віру вічного спільного з Польщею не мала і не хоче мати.

Разом з тим Союз визв. України протестує проти насилуваня волі населеня влучених до люблінського генерал-губернаторства українських повітів Холмщини: Холмського, Грубешівського, Томашівського, яке від пресїю польських організацій суспільних прамушуєть ся вповідати ся за прилученем до Польщі.

Політичні сфери осередних держав мусять знати, що переважна часть населеня Волині і Холмщини і то голвно українського вістала примусово населеня або російською армією або арміями осередних держав. Повістала на місци менша частина населеня та сїзїї польські кольтоністи і агітатори з Королівства Польського і Галичини не мають права забирати голосу в імені цілого населеня окупованих земель.

Повістале на місци, як і евакууване до Росії і Австрії українське населенє Холмської і Во-

Карпатіі

Львів,
Руська 18.
I. пов.

З Генерального Секретаріату України.

Занепопронт про дотечеріші правительствені інституції Урядників і законодавство не Україні.

(Ф. К.) Відень 22. гр. дня 7191.

Генеральний Секретаріат Справедливости виробив в кінцем мин. ж. отсі законопроекти: Українська Народна Республіка лишає аж до переіни всі правительствені інституції, які находили ся на її території до 20 н. ст. падоліста 1917 р. в захованем їх попередньої діяльности.

Всі особи, які були на державній службі й були іменовані Тимчасовим Правительством або вибрані місцевими органами самоуправи, лишають ся на своїх становищах, без робленя у сій справі окремих заходів.

Українська Народна Республіка признає правосильними й обовязуючими закони, постанови й розпорядки, які були видані російськими законодатними органами і правительством до 9. н. ст. падоліста й мали тоді законну силу.

Виключене неограничене право проголошувати закони до формованя органу власти російської федерації і право касувати закони Тимчасового Правительством належить до Української Центральної Рада.

Генеральний Секретаріат чи поєдинокі секретарства можуть касувати розпорядки в границях свого уряду.

Україна і церква

(Ф. К.) Відень, 23. грудня 1917.

„Угро Росії“ з дня 1. н. ст. грудня у телеграмі з Києва повідомляє:

В Генеральнім Секретаріаті не буде окремого секретаріату віросповідань, а буде отворений тільки відділ.

Сарау відділеня церкви від держави прішуть Установчі Збори

Українське військо.

(Ф. К.) Відень, 23. грудня 1917.

Заступник ген. секретаря для військових справ.

На представленє генерального секретаря для військових справ С. Петлюри Генеральний Секретар затвердив на уряд заступника ген. секретаря для військових справ підп. А. Жуков-

Нове видавничє товариство.

Нам пишуть: Основні Загальні Збори нового видавничого товариства „Українська Літературна Скарбниця“, стов. зареєстр. в обмеж. порукою у Львові, відбули ся дня 1. падоліста з полудня в люквалі Академічної гімназії при участі до 30 членів. Збори відкрив іаснем комітету основників д-р Микола Чайковський; до провуду зборів запрошено авд. д-ра Андрія Чайковського зі Самбора. Після того, як пояснено й прийнято статут, вибрано ось таку Надіарну Ряду: Голова — рядн. Кирило Казникевич; заступник голови — д-р Іван Раковський; писар — д-р Володимир Пежанський; заступник писаря — Володимир Рязикевич; контролдор — Яків Якевич; заступники — д-р Ярослав Гордінський, Олександр Панейко і Амвросій Березовський. До контрольної комісії ввійшли: о. Іван Рудович, о. Леонід Лужницький і д-р Василь Стасюк як члени, та д-р Олександр Тисовський як заступник. Надіарна Рада іменувала таку дирекцію: д-ра Миколу Чайковського на чальним директором, проф. Юрія Рудницького технічним директором і редактором видавничого, а д-ра Романа Іасевича заступником директора.

Врешті обговорювано план діяльности нового товариства. Референт проф. Ю. Рудницький звернув увагу на те, що товариство ставить собі на першу мету видаванє книжок для дорожчої молодіжи. Понри белетристуку треба буде звертати увагу й на популярно-наукову літературу, але перш усього мусить ся молодіж заохотити й привичкити до читаня. Добір мате-

ріалу мусить бути такий, щоб і лектура була здорова і передосім дуже цікава. — В дискусії над сїм рефератом забирала голос оп. проф. Масляк, д-р. М. Мороз, проф. Т. Залеский, радн. І. Кокорула, д-р Андрій Чайковський і другі; висказувано погляди во части відвіл, по части відданні від думок референта й основників.

Ново вибрана Управа нового Товариства вважає своїм обовязком на самім аступі звернути ся до найширших кругів нашого громадянства із завязом приступати до товариства й так уможликувати йому, перевести свої ціли в дійсність.

Зветь ся нам, що зайвим буде ще раз доказувати потребу таких видавничств, які ми собі ставимо метою на перший план: виданнїц в для доростячої молодіжи. Нема в нас одного, хто хотів би перечати тому фактови, що наша молодіж не має відповідної для себе лектури, та що вона тої лектури конче потребує. Завважимо тут тільки ще одно, що іа усіх областей нашой літератури, у яких є більші або менші прогални й недостатки, під теперішню пору отся прогални найважнійша й дасть ся найбільше відлучати.

Про напрями, якими має йти діяльність нового товариства, говоремо й писано вже багато; про се дискусія на ту тему й даліше отверта і товариство рядо врийме від нашого громадянства, особливоже педагогів і письменників усіх вікзівки й проєкти завдя дальшого веденя видавничств. Поки що подаємо до вдома, що приступимо до визаня першої серії, у яку ввійдуть версклади найцінніших і найцікавіших творів чужих літератур; робить се се в тій цілі,

щоби власне заікавити молодіж до лектури. Оригінальні твори наших письменників мусять прийти аж на другий план, бо й годі так на скоро їх роздобути, але треба їх замовляти у авторів. Врешті продумуєть ся над виданєм серії популярне науковиз книжочок, але ся справа вляеть ся найтруднійшою до переведеня, тому то вже небавом вложнеть ся до життя редакційний комітет завдя виробленя подрїбногю плану.

Але зки можна буде приступити до виданя першої книжки, треба підготувати собі сїлньну матеріальну основу. Товариство, яке забирало б ся до такого діла — так трудного й коштовного в нинішню пору — без відповідних грошених засобів, уже в самім авчині проби за суджене на самовбийство. А зволікати довго іа початком видаваня річ таж неперадати, бо чим скорше значаємо, тим менші ціна паперу й друку захопимо — авже ж вони ростуть шделно з дня на день! Отгим то й важне, щоби всі та мучі громадяни, які люди доброї волі, зким хежить на серці добре нашой молодіжи, негайно згошовували ся до товариства, заявляли як найбільше число уділів і як найбільнійше прислали гроші!

Сподіваємо ся, що в першій м'рі наше учительство всіз категорій послужає того звязку і як стій відгукнеть ся на нього, — а описд всі ті люди, що в ту пору розпоряджують більши ми сумами, що іа видатек яких 100 корон не робить великої ріжницї (пр. офіцери на фронті). Врешті наші фінансові інституції — а днаїше, що є таких багато, у яких грїш лежить без ужитку — повинні бодай якусь частину своїх фондів аложити на такі можаточні й мате-

Аж до відкликання!

можна обезпечувати ся в спо-
луці в VII. воєнною повичкою
394 40 45

в Ц. в. Австрійським військовим Фонді для вдів і сиріт у Львові, Словацького 16.

ського, б. представника Генерального Військово-го Комітету при Голівній Управі генерального штабу у Петрограді.

Українізація військ.

Петлжра видав приказ командантам київського й сьдського округів ооробити всі кроки до негайної українізації військових частин призначених для цього; щоб уникнути непорозумінь російських жовнірів, родом не з України, поступенно переводити в евіденцію відповідних військових начальників.

Приказ українським військам.

У приказі українським військам оголошено, що українське військо має бути опорою порядку на Україні і на фронті; братання не допускати, самочинного перемиря не повинно бути; бунтам і нагорушенням власти край, коли треба, оруажіною силою.

Український генеральний штаб у Києві.

Український генеральний штаб у Києві за ревірував будьто би для своїх потреб поміщення партій народної свободи (кадетів — Ф. К.) лишаючи їх таким чыном поміщення а до того й літературу у передвиборчий період.

Генеральна Санітарна Управа.

Оголошено перехід під вярід Генеральної Санітарної Управи всіх воєнно санітарних закладів на Україні.

Українська фльота втяга Українську Центральну Раду.

„Кієвская Мысль“ в ди. 24. н. ст. мин. м. у телеграмі в Одесу повідомля:

До Українського Військового Комітету телеграфують із Севастополя: Воєнні кораблі „Пылкий“, „Петць“, „Осталь“, „Рюнь“ і „Слободная Россия“ ршили привіт Центральній Раді, предкладаючи їй поміч. для установлення порядку.

Міністерство здоровля.

Вступні праці задля утворення нового міністерства заоревля поступили так далеко, що ще 29. жовтня внесено до Палати послів додатичне правительственне предложение. Його вридично конституційній комісії і після різденних ферій має наступити його парламентарне погоджене так, що в початку 1918 р. нове міністерство розпочне свою діяльність.

В новім уряді, буауть зосереджені всі агенди, яких цілю забезпечене публичного здоровля. В першій мїрі переберсе міністерство здоровля всі справи, які відносять ся до публичного здоровля, в міністерства внутрішних справ. Також в інших центральних урядів перейде ряд справ до міністерства здоровля.

Круг діяння того міністерства означений царським розпорядком в 24. жовтня 1917 р.,

різально продуктивні ціли. Не вимагаємо жерг, тільки потребуємо капталів до обороту у формі уділів. Аджєж таке видавничтво ршуче не може збанкрутувати під ту перу, коли одинока в нас книгарня починає виробувати свої запаси; навпаки воно мусить реанувати ся, так що кожний член може мати надію на добрі виски (у виді дивіденд).

Один уділ вносить усього двацять корон; се в наших часах низької вартости гроша справді смішно мала квота, так що кожний, навіть середно маючий громадянин, має змогу підписати більше число уділів. Се тия лекше, що всі квоти не треба платити нараз тільки рятами. Перша рата мусить вносити 20 К, отже разом із вписовим 24 К.

Порука за уда одноразова, т. зн. що кожний член ручить за товариство ще раз такою квотою, яку підписав на уділ.

Гроші треба пошлети на адресу товариства взаїмного кредиту „Дністер“ на шадничу книжочку ч. 10.700.

Хто хотів би відперти нашу справу і з'єднувати нам членів, тому на бажанє вислалася баянети членських ваєв і чеки. Хто бажє прислати уділової книжочки порученням листом, нехай долучить 50 с. на порто. Кому до місяця після висилки гроша не прийде посвідка або уділова книжочка, нехай уміньєт ся.

У всіх редакційних справах треба звертати ся до проф. Юрія Рудницького, Львів, ц. к. Академічний гімназія, а в справах грошевих до д-ра Микола Чайковського в Раві руській.

обнимає ось ті агенди: поборюванн інфекційних і широко розповсюднених недуг (туберкульоз, полових недуг і нелогового вінства), спвіділанє служби заоревля із службою ветеринарною у всіх тих справах, що дотикають людського заоревля, гігієна міст і заоревля, гігієна мешкань, діла лічничих і кулєвних місцевостей, гігієна заведенє комунікаційних і кораблів, дбанє про поживу в цілах публичного заоревля, опіка над заоревлем молодіжи, гігієна працюючих в промислі і інших званях, гігієна вешсливих случайів, опіка над хорихи (а шпиталях, заведенях для умово хорих, ратунокних заведенях), гігієна в'язниць, справи апік і лікві, опіка над заоревлем ушкоджених на війні, вкцієні справи викоуванє лікарської практики та помічничої служби заоревля і санітарної статистики.

Для сповнення своїх завань буде міністерство заоревля дбати про спвідіальність суспільности, без чого його праця була би мало успішна, та буде стежити за писідями лікарської науки. Щоби познакомити широкі круги людности в цілях нового уряду будуть його заходом видавати ся окремі журнали та будуть появляти ся звідомленя і фахові статі в пресі.

Мирові переговори.

ВІДЕНЬ (ТКБ.) Кореспонденційне Бюро доносить в Берестя литовського під д. 24 грудня таке: В протягу заведенє відбутих між делегатами союзників, ажє майже покінчено сформулованє відповіді на предложение російської делегаші. Завтра відбудеть ся імовірно друге повне засіданє.

Успіх большевиків.

ПЕТРОГРАД (ПА) Відділ Корнілова в силі 6000 людей в 200 кулеметах розбито зовсім. Моряки Балтійської і Чорноморської фльоти, також польський лєтїон тонули за ним 100 верст до заркїєвської губернії. Наші втрати вносять 19 погибших, 92 ранених.

ПЕТРОГРАД (ТКБ.) Большевики опанували в Харкові диреканю південної залїзничї, почту і телефон до Москви. Очікують приходу большевицьких полків.

Зміни в деяких міністерствах.

ВІДЕНЬ (ТКБ.) Царє санкціонував закон ухвалений обома Палатами державної ради в справі зміни постанов про обсяг діяння деяких міністерств наслідком утворення міністерства суспільної опіки і іменував міністра Матаю міністром суспільної опіки.

„Діло“ в 1918 році.

З нинішнім числом вислаємо чеки почт. шадничї для присилки передплати на „Діло“ в 1918 році, яка буде вносити:

для Львова:	поза Львовом:
4 К.	місячно 5 К.
12 К.	¼-річно 15 К.
22 К.	½-річно 28 К.
44 К.	річно 56 К.

Окреме число буде коштувати: у Львові 16 с., поза Львовом 20 с.
Хто прислав уже передплату на 1918 р. по дотеперішній тарифі, нехай залученням чеком прише доплату і дальшу передплату.

НОВИНКИ

Львів, 26 грудня 1917.

— Нова філія У. К. Т. охорони дітей. Дістаємо письмо: По залягодженю вступних формальностей по думці узвали збору онователів в ди. 10. жовтня с. р. і повідомлено ц. к. Намісництва підписаний комітет онователів сидівав отсим перші Загальні Збори „Стрийської філії

укр. красового товариства охорони дітей і опіки над молодіжю“ які відбудуть ся виторок ди. 1. січня 1918 р. о год. 11 перед пов. в великій залі Народного Дому в Стрию. З огляду на велику вагу і потребу нашого товариства просимо Всч. духовенство, учительство, всю інтелігенцію, селянство і міщанство стрийського повіту, щоби на зборах найчисленніше явили ся і вписали ся в члени. Членська вкладка вносить річно 2 кор. або одноразово раз на все 25 кор. По виборі першого відділу філії приступлять збори безпородочно до вярід над здійсненєм задач товариства, передовсім над справою основаня сирітського захи. ту ім. митр. Шептицького в Стрию. Стрий, 21. грудня 1917 р. — За комітет онователів: д-р Броніа Калитовський.

— По польськи! Нам пишуть: Вже від довшого часу, скасовано в уряді податковим в Миколаєві над Дністром писан квітєв на причинки військові, а заведено консигнації. Коли в причинки найновішого підвищення сиз причинки консигнації стали трохи більше скомбіновані, уряд податковий віддав сю справу людам більшє кваліфікованим. І так виготовлюванє консигнацій в Писочній і Черницї віддано о. Василеві Кузьмичови, а в Розаводіві ураривтелеви школи п. Рихицькому. Оба ті вище згадані панове виготовили за місяць вересень і жовтень консигнації по польськи...

— Відзначенє намісника „Wiener Zeitung“ доносить, що цар надав намісником Галичини тайному радникови ген. полк. гр. Гуйнови ордер залїзної корони І. класи.

— Іменованє. Виділ красвий іменував д-ра Іосифа Педенського членом краєвого Кола консерваторського сїдної Галичини у Львові.

— Форма підписки воєнної позички через обезпеченє для підписчика є найкорисніша, бо підписчик за малу щорічну премію може забезпечити собі ансоку суми в облігах воєнної позички. І для держави найвигідніша, бо як найширші круги населєня за малу щорічну премію можуть брати участь в підписуваню високої суми воєнної позички. І в інших товариствах обезпечувати ся є добре, та найкорисніші умови обезпечєня має тільки ц. к. австрійський військовий фонд вдів і сиріт у Львові, вул. Словацького 16.

Війна в Італію.

ВІДЕНЬ. (ТКБ.) Урядово оголошують ди. 26. грудня: Ворожі протинаступи на наші нові становища між Асією і Брентою відперто. Чи сло бранців побільшило ся на 9,000 людей в надвижкою, в тім 270 офіцирів. В боротьбах ди. 22 і 24 с. м. відзначили ся особливо полки: 22 (Сїнь), 27 (Грац), части пол. 12 (Каморн), 51 (Кольошвар), 84 (Віден), 102 (Бенешів) 20. баталїон стрільців, 20. (Грац), 11. наступний баталїон і 22 гірська сотня.

Боротьби на Заході.

БЕРЛІН (Вольф). Урядово доносять ди. 25. грудня: На фронті у Фляндрії, над каналом Ля Бассє і на південний захід від Камбре боєва діяльність переходово віджила. По обох боках Мови, на Гартмансвайлервєлф і в долині Там був в деяких порях ди. збільшений огонь.

Македонський фронт.

БЕРЛІН (Вольф). В долині Струми збільшена гарматня діяльність.

О П О В І С Т К И.

Четвер, 27. грудня 1917.
Київ: греко-катол.: Тирса і Фил. — ржюкат.: Івана еп.
Закарпа: греко-кат.: Елєвтерія — ржюкат.: Д. уб. у В.

Український Народний Театр Т-ва „Бєсїда“ у Львові під управаню К. Рубчакєвї. Сала Т-ва ім. Лисенка при вул. Шапшенича ч. 5.
В середу, ди. 26. грудня 1917. „Вихованець“. комедія на 3. дії зі співами Л. Янчука.
В суботу, ди. 29. грудня 1917. „Вїй“, оперетка на 4 дії Кропивницького.
В неділю ди. 30. грудня 1917. „Невольник“ драма на 5 дії Кропивницького.
Білетн раніше набути можна в „Народній Торговлі“, в день представлєня при касі від год. 5. п. п. Початок о год. 7. вечером. 2-1
Пресимє П. Т. членів відобрати собі рєшту зі зложених грошей на закупоно бараболю. — Сложивно-господарська Спілка.

За малий гріш

можна

забезпеч ти будучність самої і своєї родини, а заразом причинити ей до скорого, побідного закінчення війни через забезпечене на случай смерті і дожиття в VII. воєнній позичці

В Ц. К. австрійськiм військовiм фондi для вдiв i сирiт

у Львовi, ул. Словацького 16, партер.

Обезпечити ей може кождий мущина або жінка військовий або цивiльний в вiдi вiд лiт 15 до 60 на протяг 9 до 20 лiт.

До висоти **5000 К.** без лікарських оглядин.

Обезпечене виконує на основi умови з ц. к. Фондом ц. к. уприя. Товариство обезпечень австр. „ФЕНІКС“ у Відни.

Убiх попомень удiляє радо i безплатно Бюро ц. к. Фонду для вдiв i сирiт (Вiддiл обезпечень) у Львовi, Словацького 16.

395 37-45

НАДІСЛАНЕ

Адвокат РАТЛЕР в Балгороді прийме зараз рутинсового конципіента. — Услiя кориснi. — Вiдносини анбаз и-й ненайгріш. 516 1-3

Ковевий адвокат

Д-р **ЕВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ**

веде канцелярiю у Львовi

при вулицi Краюцькии ч. 6. 57 2

ОГОЛОШЕННЯ.

„О Я“ крем дi лiда i рiвкi вишнiовi i вибiлов шкiру цiна К. 60 за штуку. Знайснв-тлiя крем до губи. — цiна К. 1-10.

Сольфос кисляраний порошок до чищення губи, цiна в банку 30 сот. 498 5 2

С. ФЕДЕР, Львів, вул. Симонуна 7.

!! НА СВЯТА !!

Все вишли переписні листки „Червоні Каїни“. — „Українське Сiлове Вiснo" i карикатури та колiрових малюнкiв. 18 карткi в перес. 340 мор. — При збiрнiх замовленнх 20% оусту. — Замовляти на адресу: М. Уг. ил. Беагрiшан, Кiш У. С. С. Etappenpost 445. 525 2-5

Надаторучни **Андрiй Уварна** поз. почта 295 протягi в Сiлу Будянока, урядова волiснiцi (середни в Пережнани) подати у важи в сараи свою адресу. 512 2-2

Інструктор для ученика IV. кл. народн. вi Гiмназ. прийму зараз або вi II. пiврку. Услiя добрi. о. Геля в Шлехтовiй п. Шавниш. 536 1-3

Парохiя **Снятин ДЯКА**. Посада сейчас до пошуку доброго **ДЯКА**, обнiят. Близша вiдомiсть в греко-кат. Урядi парохiальнiм в Снятинi. 531 1-1

Інструктор-ку(а) для учениц II. кл. Гiма. i ученика I. кл. Гiма. пошуку сейчас. Помешканє, харч i платяя пiсля умови. Зацаркозна настигалька дiбр. Балгород. почта в мiсци. 535 1-1

Молодий интелiгентний (i „небридкий“) надлiзатель скарбоний котроку за довге (?) квалiфiкiстiо як не мiнше „астикас“ сачокухарство i пр. i гр. аж „мiдго вже налку чилось, глядає мiж интелiгентним, гарним i „невердливним“ Украинками посмеотнi Товаришки жита, панночки в вiшi 18—25 лiт. При днє — хочби й невеличкi — „вкiдониць с“. Письмо з додiленнм лого „подоба“ (фотогр.) просить слаги (до 20. сiчня 1918) пiд „Заточе нець 29“, рози italiane Slapac via Tarnów Szczucin. 529 1-3

Пiдофiцир з браку знайомости бажає навязати переписку з панночкою Украинкою в вiдiх матримонiальних. — Згодшенє i ф. огрiфiї пiд „Спiвак“ до Редакцiї „Дiла“. 534 1-1

ВЖЕ ВІЙШОВ

ВЕЛИКНИ ІЛЮСТРОВАНІЙ

НА **КАЛЕНДАР 1918 „ПРОСВІТИ“**

Обiймає повєрх 22 аркушiв друку. Ілюстрацiї 150. На окладнiцi зверху i в серединi народнiя орнамент i 5 краснiх. Крім канцiдерної частки мiстить в собі обiємистi лiтературнi науковi збiрки пiд заг.

„РОКОВА ХВИЛЯ“

якi вiдрiдкував **ВАСИЛЬ ЛУКИЧ**. В сiм збiрнiку вiддiа участь вiд: Барнiскаий Олекс., Д-р Висколаскай Телдор, Г. Губець, Д-р Гордiнський Яр., Докшн Никола, Демичиш Г., Д-р Кришчак Ів., Левашкай Юрiя, о. Лежогубська Т., Лепши Богдан, Лукнянч Дєянє, Радзевскай Вол., Д-р Студанський Кир., Тєвнцiй Вол., Чарвєдкiй Ст., Чєковскаий Андрiй, Д-р Федяк Стефан i Шкурєлєк Юрiя. Шпа примiрник 5 мор., а з поштовою пересилкою 5 мор. 65 сот. Василь тiльки вiд попередни надiслання гроши **Канцелярiя Товариства „Просвiта“ у Львовi (Ринок 10)**

З огляду на те, що ще перед виходом календаря одна третя часткi накладу буда замовлена i вже вiдпечатана, остаеть до послiдного дня перед днєм вiдобраних **ВКЛАДКИ** в „Руськiй Щадницi“ можна скласти особаєто в касi товариства, сочтовнiя переписки, грошєвнiя листки, чєснiя поштовоi Щадницi як Дирєктiї Щадницi на жданих безплатно доставляє, i в фiналiх банку австро-угорського на рахунок „Руськоi Щадницi“.

Удiля позичок: а) гiнотєвнх платнiх цiв рiчннх змортiзацийнх рiчннх на протяг лiт 10—45 пiсля вибору позичковцого; б) на львєбарє ефектнх i на сiсонт вiснєлi. Сарани позичок по загоднєсь можливю скоро.

Посередничать у вiддiуваню позичок в Гiл Воєннiх Завєдєно кредитнi в Краковi.

РУСЬКА ЩАДНИЦЯ

в ПЕРЕШИШЛІ,
вулиця Косцюшка ч. 3.

Приймає i вилдєвує щадницi вкiдани цi деню в годннх урядових. Вкiдани опрєцентує на 3%, починаючи вже вiд сiдуєного дня по днє вiснєнє аж до послiдного дня перед днєм вiдобраних **ВКЛАДКИ** в „Руськiй Щадницi“ можна скласти особаєто в касi товариства, сочтовнiя переписки, грошєвнiя листки, чєснiя поштовоi Щадницi як Дирєктiї Щадницi на жданих безплатно доставляє, i в фiналiх банку австро-угорського на рахунок „Руськоi Щадницi“.

Удiля позичок: а) гiнотєвнх платнiх цiв рiчннх змортiзацийнх рiчннх на протяг лiт 10—45 пiсля вибору позичковцого; б) на львєбарє ефектнх i на сiсонт вiснєлi. Сарани позичок по загоднєсь можливю скоро.

Посередничать у вiддiуваню позичок в Гiл Воєннiх Завєдєно кредитнi в Краковi.

Пiсля 5. 14 устава „Руськоi Щадницi“, затвердєного царєм i вiдiстерєно внутрiшнєм сiрєм вкiдани в товариства „Руська Щадниця“ в Перєшишли надаеть сє до львєкiй публiчних, фондацийнх i т. п. конiталi, яка пiтєм „Руська Щадниця“ виплєвує обєслєку 111 97-2

Підписуйте уділи

одногокого укoвiнського коопєративного союзу для рiльничєй торгєвлi i промислу, яким є

Краєвий Союз господарь торговельних Спiлок

завєдом торговельнiй синдикат

Т-ва „Сiльський Господар“ у Львовi, Зiморєвчє 20.

Удiли вiд К. 50 в году. — Прєзєнти на жданих даром. 11 9-20

Небувала нагода!

ФУТРА замуплєтi на лiцитацiї в банку „Львєбард“ куплєсє i жєновi рiчєкєй рєздє, як та кож подорожни в до набути на складi

А. КНОПФА

вул. Кiлiнського ч. 1. (бiля Унiон банку).
Оглядати можнє тiльки поуднєм. 513 4-6

На подарунки свєточнi

поручємо

Всєсвiтню Бiблiотеку

яка досiль вiдала: 512 3 10

- № 1/3 Ф. Шiллєра. Поєзiї, вiа. I i II цiна К. 1 60.
- № 4/6 А. С. Пушкiна: Драматичнi твори, цiна К. 3.—
- № 7/8 И. В. Гєтєго: Герман i Дорєтєя, поєма, цiна К. 1 60.
- № 9/10 М. Яцкова: Дєзєкi штєхн, новєлi, цiна К. 2.—

Замєвляти: у **ІВАНА КАЛИНОВИЧА** в Бернєславi, або в Книгарнi „НАУК. ТОВ. ім. ШЕВЧЕНКА“ у Львовi, Ринок ч. 10.

— Пєрта зазначєно 20 сот., поручєно 60 сот. —

Для дєрєвнєх сєбi i для дiтєй бандаж на пропуплєннє (рупура) пушкi, черєкє, пiдвiннє i то налiць як оплєдє в до-лєву. Супєрєнєрнє нєкрєктородiтєвоi вiдлєжнє. Черєвнi опаснi: на обєснi жєлузкi, протє опадєню матицi, збiрєню по о вєрєдiтєх, жєлузковнх болєх i шнєкє, в тєрiєвнх сєрєчанєннх нєрєвнєвнннх болєжнiх i т. п. Пiдлєснi мiсєчнi Пiдлєснi i вiдлєжєчє гушєвоi на жєлєзкє нiр i т. п. Пiдлєжєднi пiд плєску стєву т. ав. „Bathus“. — Замєвляєнє ва-кнєтє сє сейчас i вєє в цiнах можєво нєвiдєсєннх. Васильєв сє за по-сiлєвнєтєво тєвож i до вiдлєжєчєх аєстрiє-сєвєх краiє.

М. П. ПОЛЯЧЕК САМБІР 21. Галичина.